

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΓΝΩΜΟΔΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

CCR MED

Réf. : 36/09

ΣΧΕΔΙΟ ΕΚΘΕΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΤΗΣ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 2009 ΣΤΗ ΜΑΣΣΑΛΙΑ

Πρόεδρος συνεδρίασης : Mourad Kahoul

Λίστα συμμετεχόντων : βλέπε παράρτημα.

1. Ο Πρόεδρος ξεκινά τις εργασίες και δίνει το λόγο στον κύριο Gil de Bernabé για μια σύντομη παρουσίαση της πρώτης ευρω-μεσογειακής συνάντησης των συνεταιρισμών αλιείας που διοργανώθηκε στην Ταγγέρη στις 12 και 13 Νοεμβρίου 2009 (<http://remcp.mpm.gov.ma>). Στο Μαρόκο η αλιεία συμβάλλει πάρα πολύ στην απασχόληση, στη διατροφική ασφάλεια και στην εισροή χρημάτων. Το σεμινάριο έχει ως στόχο να ευνοήσει τις συναλλαγές πάνω στο μοντέλο των συνεταιρισμών και πάνω σε θέματα κοινού ενδιαφέροντος, και να εντοπίσει τις δυνατότητες στο επίπεδο της συνεργασίας. Ο Υπουργός Γεωργίας και Αλιείας του Μαρόκου θα εγκαινιάσει τις εργασίες. Για περισσότερες πληροφορίες, οι συμμετέχοντες μπορούν να επικοινωνήσουν με τον διοργανωτή, τον κύριο Abdellah Elasri (elasri@mpm.gov.ma). Εκπρόσωποι από τη Γαλλία, Γερμανία, Ισπανία, Πορτογαλία, Λιβύη, Τυνησία, τη FAO και πολλοί άλλοι, θα συμμετάσχουν στην εκδήλωση. Ο κύριος Gil de Bernabé δηλώνει ότι η εθνική Ομοσπονδία των Cofradías υποδέχτηκε μια αντιπροσωπεία από το Μαρόκο στη Γαλικία πριν από δύο χρόνια, για να επισκεφτούν το κέντρο κατάρτισης στο Bamio, Το Κοινωνικό Ινστιτούτο Ναυτιλίας, των cofradías και των αρχών στη Μαδρίτη. Ο Πρόεδρος Mourad Kahoul ολοκληρώνει την παρουσίαση λέγοντας ότι η Νότια πλευρά της Μεσογείου είναι πολύ δραστήρια, δίνει το παράδειγμα της Αλγερίας που φιλοξένησε μια μεγάλη διάσκεψη πρόσφατα στο Oran κατά την οποία συζητήθηκε το μέλλον της αλιείας παρουσία επιστημόνων. Η διάσκεψη αναφέρθηκε επίσης και στις δυνατότητες ανάπτυξης, μετατροπής, κλπ.
2. Ο κύριος Lamprlmair από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, παρουσιάζει στη συνέχεια μια έκθεση για την Πράσινη Βίβλο σχετικά με τη μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ, που δημοσιεύτηκε στις 22 Απριλίου από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η Πράσινη Βίβλος προσφέρει μια μακροπρόθεσμη εικόνα της βιώσιμης αλιείας, αναφέρει κυρίως το εξωτερικό τμήμα, την ερασιτεχνική αλιεία, το θέμα των θέσεων εργασίας, την απλοποίηση της νομοθεσίας, την αποδοτικότητα των επιχειρήσεων, την προσέγγιση των πολιτών, την υπέρ-εκμετάλλευση των πόρων, την πλεονάζουσα ικανότητα του στόλου, κλπ. Ορισμένα από αυτά τα στοιχεία έχουν ως συνέπεια μια αδύναμη αντίσταση των επιχειρήσεων στην κρίση. Η ΚΑΛΠ είναι πολύ ακριβή στα μάτια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι νοοτροπίες των πολιτών έχουν αλλάξει, οι καταναλωτές επιθυμούν μεγαλύτερη ανιχνευσιμότητα των προϊόντων, πληροφορίες όσον αφορά τη διάρκεια του προϊόντος. Φυσικά, η περίπτωση της Μεσόγειου είναι ειδική. Οι σημερινοί στόχοι της ΚΑΛΠ δεν είναι ιδιαίτερα ιεραρχημένοι, το τρέχον σύστημα λήψης αποφάσεων

CCR MED

ευνοεί μια βραχυπρόθεσμη προσέγγιση. Ο κλάδος δεν έχει αναλάβει ευθύνες. Οι αποφάσεις μικρο-διαχείρισης λαμβάνονται κυρίως σε πολιτικό επίπεδο, πράγμα που δεν είναι ότι καλύτερο. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προωθεί την πρόταση να αλλάξει η διαδικασία λήψης αποφάσεων: για τα θέματα μακρο-διαχείρισης και γενικού προσανατολισμού της πολιτικής, το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα συμμετέχουν με το δικαίωμα της συναπόφασης, για τα θέματα της μικρο διαχείρισης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προβλέπει ένα αποκεντρωμένο σύστημα στο οποίο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα ενδιαφερόμενα μέρη θα μπορούσαν να αποφασίζουν σε περιφερειακό επίπεδο τα καταλληλότερα μέτρα (κλεισίματα σε πραγματικό χρόνο, κλπ.). Πρέπει να εμπλακεί περισσότερο ο κλάδος, να ευνοηθεί η αυτοδιαχείριση και η κοινή διαχείριση. Η διαχείριση των ποσοτώσεων θα μπορούσε να αναληφθεί από τις οργανώσεις παραγωγών. Ο κλάδος μπορεί επίσης να προσαρμόσει τις δυνατότητες του μέσα από τα δικαιώματα πρόσβασης. Υπάρχουν κι άλλα ανοιχτά θέματα για συζήτηση: η παράκτια αλιεία, η σχετική σταθερότητα, η παγκοσμιοποίηση της αγοράς, η ένταξη στη ναυτική πολιτική. Τίθεται επίσης και το θέμα του FEP (Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλεύας) στην Πράσινη Βίβλο, η μείωση της δυνατότητας που οδηγεί σε απώλειες θέσεων εργασίας, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναζητά λύσεις για να προστατέψει τις τοπικές κοινότητες των αλιέων. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει ως στόχο να διατηρήσει την παράκτια αλιεία εκ παραλλήλου με τη βιομηχανική αλιεία (μηχανότρατες και λοιπά) που είναι αποδοτική. Πρέπει να υιοθετηθεί ένα καθεστώς ώστε να προσαρμοστεί η ικανότητα. Πρέπει επίσης να ανοίξει μια συζήτηση πάνω στις επιστημονικές βάσεις. Ο κλάδος πρέπει να συνεργάζεται με τους επιστήμονες, αφού οι επαγγελματίες διατηρούν πολύτιμα δεδομένα για την έρευνα. Για την υδατοκαλλιέργεια, η ανάπτυξη φαίνεται ότι έχει τελειώσει, διαπιστώνεται μια τελμάτωση, ο κλάδος παίζει ρόλο στην προμήθευση της αγοράς. Ποια είναι η θέση του στην ΚΑΛΠ; Το θέμα της σχετικής σταθερότητας είναι λιγότερο κατάλληλο στη Μεσόγειο. Όσον αφορά τις αγορές : οι τιμές παραμένουν στάσιμες, ο κλάδος βρίσκεται μέσα σε ένα σπινάλ. Χρειάζεται μια μεταρρύθμιση του ΠΟΕ, οι μεταρρυθμιστές οφείλουν να λάβουν τις ευθύνες τους. Τι πρέπει να γίνει έτσι ώστε τα κόστη παραγωγής να αναλαμβάνονται από τους καταναλωτές; Η πιστοποίηση αποτελεί λύση; Όσον αφορά τις διαρθρωτικές βοήθειες, στο παρελθόν ήταν συνεπείς και χωρίς ισχυρό δεσμό ανάμεσα στους στόχους της ΚΑΛΠ. Αυτό θα αλλάξει. Όσον αφορά την εξωτερική πολιτική, πρέπει να ενισχυθεί περαιτέρω το CGPM (Γενικό Συμβούλιο Αλιείας για τη Μεσόγειο) προκειμένου να εναρμονιστούν τα μέτρα διαχείρισης σε ολόκληρη τη λεκάνη της Μεσόγειου. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα δημοσιεύσει μια διάγνωση της ΚΑΛΠ 450 περίπου σελίδων που θα περιλαμβάνει μελέτες, αναλύσεις Η ολοκλήρωση των διαβουλεύσεων προβλέπεται στις 31/12/2009. Κατόπιν, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα εκπονήσει έναν απολογισμό των θέσεων, το 2010, θα εκπονηθεί μια μελέτη σχετικά με τον αντίκτυπο, οι προτάσεις θα συνταχθούν το 2011 προκειμένου να γίνει η τελική υιοθέτηση το 2012.

Ο Πρόεδρος δίνει το λόγο στον κύριο Buonfiglio ο οποίος ξεκινά τη συζήτηση διευκρινίζοντας ότι η διάγνωση αποτυχίας που αναφέρεται στην Πράσινη Βίβλο είναι λανθασμένη, απαισιόδοξη, γενικευμένη και δεν τη συμμερίζονται οι επαγγελματίες. Η

CCR MED

Ευρωπαϊκή Επιτροπή θέλησε να δημιουργήσει ΠΓΣ ώστε να καταλήξει σε μια πιο κατάλληλη προσέγγιση στο περιφερειακό επίπεδο, όμως αντιλαμβανόμαστε ότι για τη Μεσόγειο, τα στατιστικά στοιχεία συνεχίζουν να εξομοιώνονται με τα υπόλοιπα του συνόλου της Ευρώπης δηλώνοντας ότι 88% των αποθεμάτων είναι αντικείμενο υπέρ-εκμετάλλευσης, ότι το πλεόνασμα οφείλεται στην τεχνολογική πρόοδο, κλπ. Όλες αυτές οι πεποιθήσεις δεν αφορούν τη Μεσόγειο. Στη Μεσόγειο δεν υπάρχει βιομηχανική αλιεία, η αλιεία αποτελεί μια σημαντική κοινωνική συνιστώσα. Από την άλλη μεριά, η προσπάθεια αλιείας αυξάνεται στις μη κοινοτικές χώρες της Μεσογείου και μειώνεται στην ΕΕ. Έχει φτάσει η στιγμή να τεθεί το θέμα της συνεργασίας με τους επιστήμονες προκειμένου η εργασία να γίνεται σε σωστές βάσεις. Στη μεταρρύθμιση του 2002, η Πράσινη Βίβλος μιλούσε ήδη για αποκέντρωση της διαχείρισης για την παράκτια αλιεία στα κράτη μέλη. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατάργησε ήδη τότε το τέλος των ενισχύσεων για τις νέες κατασκευές. Όμως το μόνο αποτέλεσμα που επετεύχθη συνέχεια αυτής της μεταρρύθμισης για τη Μεσόγειο αφορά, τον κανονισμό των τεχνικών μέτρων με όλες τις ασάφειες που περιλαμβάνει, και ένα σχέδιο δράσης για τη Μεσόγειο στο οποίο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν έδωσε ποτέ συνέχεια. Από την άλλη μεριά, η Μαύρη Θάλασσα ξεχάστηκε κατά τη δημιουργία των ΠΓΣ, και βρισκόμαστε με μια «ανύπαρκτη» περιοχή στο χάρτη. Τα αποτελέσματα της τελευταίας μεταρρύθμισης είναι απολύτως ανεπαρκή κατά την άποψη των επαγγελματιών. Η κατάργηση των θέσεων εργασίας πρέπει να οδηγήσει σε μια μετατροπή, όμως η μετατροπή είναι δύσκολη στη Μεσόγειο. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν μελέτησε ποτέ το θέμα αυτό, όμως οι κοινωνικοί εταίροι πραγματοποίησαν μια σφυγμομέτρηση που αποκαλύπτει ότι το 80% των αλιέων προτιμούν να παραμείνουν στον τομέα δραστηριότητάς τους ελλείψει εναλλακτικής. Οι επαγγελματίες της Μεσογείου ποτέ δεν είχαν πρόσβαση ούτε στα κοινωνικοοικονομικά, ούτε στα επιστημονικά δεδομένα για τη μείωση της απασχόλησης και την αναδιάρθρωση στη Μεσόγειο. Η διαδικασία απόφασης πρέπει να βελτιωθεί ουσιαστικά στη συγκεκριμένη περιοχή. Οι επαγγελματίες δεν έχουν εμπιστοσύνη στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στο σημερινό σύστημα διαβούλευσης. Μόνο η συναπόφαση μοιάζει πιο δημοκρατική. Κατά την άποψη του. Πρόεδρου του Languedoc-Roussillon, του κυρίου Gronzio, ο κύριος. Buonfiglio τα είπε όλα, κυρίως όσον αφορά ψευτο-υπερεκμετάλλευση των αποθεμάτων στη Μεσόγειο. Μπορεί να υπάρχουν ευαίσθητες περιοχές όπως οι Κόλπος της Lyon, αλλά δεν μπορούμε να γενικεύουμε τις καταστάσεις. Το ίδιο ισχύει και για τον τόνο, παρά τις ανησυχητικές δηλώσεις στον τύπο, τα αποθέματα τόνου δεν βρίσκονται υπό εξαφάνιση. Με τα ιδιαίτερα μεταναστευτικά αποθέματα, είναι δύσκολο να αξιολογηθούν σωστά οι πληθυσμοί που έχουν διακυμάνσεις και αλλάζουν. Όσον αφορά τη βιομηχανική αλιεία, δημιουργεί πρόβλημα έστω και αν πρόκειται για την παραγωγή ιχθυάλευρων για τις ιχθυοκαλλιέργειες. Οι εκφορτώσεις έχουν σίγουρα μειωθεί, όμως πρόκειται για ένα θέμα που συνδέεται και με τις αγορές. Πρέπει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να μεταβαίνει συχνότερα στους λιμένες πριν προχωρά σε νέες προτάσεις κανονισμών. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει έλλειψη γνώσης του χώρου. Ο Μαλτέζος αντιπρόσωπος θεωρεί ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα έπρεπε να ενισχύει και να χρησιμοποιεί περισσότερο τα εργαλεία του CGPM. Σύμφωνα με τον Ettore Iani, η Πράσινη Βίβλος δεν είναι κλασική στο είδος της. Είναι απολύτως απαραίτητο να διαφοροποιηθεί μια

CCR MED

για πάντα η βιομηχανική από την αλιεία μικρής κλίμακας. Οι αλιείς συμφωνούν με την έννοια της ανιχνευσιμότητας και με την οικοσυστημική προσέγγιση, με το CCPA και τα ΠΓΣ, με την απόκτηση της αίσθησης ευθύνης από την πλευρά των αλιέων. Όμως γνωρίζουμε ότι οι καλές προθέσεις αλλάζουν όταν φτάνουμε στη φάση της υλοποίησης. Η μεταρρύθμιση του συστήματος ελέγχου αποτελεί ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτών των μετατοπίσεων : η Ευρωπαϊκή Επιτροπή χρησιμοποιεί ένα ύψος κινδυνολογίας στις ανακοινώσεις της (υπερεκμετάλευση στο 88% των αποθεμάτων) ώστε να δικαιολογήσει τις αστυνομικές της αποφάσεις. Αυτή η αστυνομική προσέγγιση προκύπτει από την αποποίηση των ευθυνών. Ο κύριος Iani αρνείται εξάλλου τη χρήση του όρου « εξορυκτικός» για να χαρακτηρίσει των τομέα της αλίευσης, αφού ο όρος « εξορυκτικός» ισχύει για την εξόρυξη μετάλλων, δραστηριότητα που προέρχεται από τον δευτεροβάθμιο τομέα. Η αλιεία όμως προκύπτει από τον πρωτοβάθμιο τομέα. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναγνωρίζουν ότι τα ΠΓΣ δεν διαθέτουν επαρκή χρηματοδότηση. Πρέπει να επιλυθεί αυτό το ζήτημα, όπως επίσης πρέπει να εκχωρηθεί στο ΠΓΣ η πρόσβαση στις εργασίες του CSTEP με την ιδιότητα του παρατηρητή. . Ο κύριος Didier Devandeul εκπλήσσεται από το γεγονός ότι δεν έχουν τεθεί τα περιβαλλοντικά προβλήματα : η αλλαγή της θερμοκρασίας, τα ρεύματα, κλπ., κυρίως στον Κόλπο της Λείπουν ποιοτικές αναλύσεις. Όσον αφορά τα διαρθρωτικά ταμεία, η αλιεία απαιτεί επενδύσεις για τη διατροφική ασφάλεια, την ασφάλεια των πληρωμάτων, τα κόστη διαχείρισης στην ξηρά (λιμενικά, έλεγχος, κλπ.) δεν πρέπει να καταργούνται όλες οι βοήθειες με παρορμητικό τρόπο. Σε μια συντονισμένη διαχείριση υπάρχουν πάντα πολλοί εξωτερικοί παρεμβαίνοντες που δεν έχουν γνώση του επαγγέλματος του αλιέα, και γι' αυτό χρειάζεται προσοχή. Ο σεβασμός των ισορροπιών είναι σημαντικός. Μια περιοχή πρέπει να μπορεί να διαφυλάσσει την ισορροπία μεταξύ των διαφόρων δραστηριοτήτων: τον τουρισμό, την αλιεία, την υδατοκαλλιέργεια, την ψυχαγωγία. Η περιφέρεια PACA ανήκει στις περιοχές που θέλουν να διατηρήσουν αυτήν την ισορροπία. Το θέμα των αγορών δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί χωρίς να αναφερθούν οι εισαγωγές. Για να διαφοροποιήσει τα προϊόντα του, ο Ευρωπαίος αλιέας πρέπει να αξιολογήσει εν πλω ή στην ξηρά, αυτό σημαίνει επιπλέον κόστη. Οι ονομασίες προέλευσης αποτελούν ακόμα ένα κόστος, έστω κι αν η ιδέα είναι ενδιαφέρουσα. Πρέπει επίσης να αναφερθεί και η μόλυνση, τα εμπορευματοκιβώτια χάνουν στη θάλασσα φορτία της τάξεως των 350 τόννων/ημέρα. Οι αλιείς ζητούν να υπάρχουν περιοχές περιορισμένης πρόσβασης έτσι ώστε να προστατεύονται οι πόροι. Σύμφωνα με το WWF, το μακροπρόθεσμο όραμα δεν περιγράφεται πολύ καλά στην Πράσινη Βίβλο. Της λείπουν επίσης συγκεκριμένα λεπτομερή στοιχεία σχετικά με μια μεγαλύτερη εμπλοκή του τομέα της αλιείας στην διαχείριση των πόρων. Τα σχέδια διαχείρισης πρέπει να εκπονηθούν από « πλατφόρμες διαχείρισης ». Τα ΠΓΣ αποτέλεσαν μια καλή πρωτοβουλία που αναλήφθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο παρελθόν. Ο κύριος Ταουλτζής (Ελλάδα) ζήτησε να παρουσιάσει ένα βίντεο εφόσον το επιτρέπει ο χρόνος για να δείξει τις θαλάσσιες βλάβες που προκύπτουν από τα ακατάλληλα τεχνικά μέτρα που υιοθετούνται από το Συμβούλιο. Η Πράσινη Βίβλος θα έπρεπε να βελτιώνει τον έλεγχο των εισαγωγών. Η ανιχνευσιμότητα είναι σημαντική.. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κάνει λάθος όταν ξεκινά με βάση την αρχή ότι όλοι οι αλιείς θέλουν να μειώσουν τον αριθμό των λέμβων για

CCR MED

να αυξήσουν στην ουσία τις τεχνολογίες πάνω στα καινούρια σκάφη. Οι Έλληνες αλιείς γνωρίζουν πώς να ψαρεύουν με επαγγελματικό τρόπο χωρίς όλες αυτές τις τεχνολογίες. Οι αλιείς είναι οικονομικοί παράγοντες, όλη η ελληνική αλιεία είναι μικρής κλίμακας. Η αγορά βρίσκεται σε κρίση, είναι αδιαμφισβήτητο, το ψάρι πωλείται στην Ελλάδα σήμερα στην ίδια τιμή ου πωλούταν πριν από δέκα χρόνια. Τι σκοπεύει να κάνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά; Ο εκπρόσωπος του « Συνεταιρισμός Αλιείας και Ανάπτυξης » δεν συμφωνεί με τις περιβαλλοντικές προκλήσεις που ακούστηκαν και δηλώνει απογοητευμένος για την κατάσταση της αλιείας το 2020. Υπάρχουν διαδράσεις που γίνονται σε παγκόσμια κλίμακα, κυρίως στην εξέλιξη του πλαγκτού και τη βιοποικιλότητα. Οι αλιείς διαχειρίζονται σωστά τις ακτές. Χρειάζεται μια κοινωνική οργάνωση σε ανθρώπινη κλίμακα. Οι αλιείς εδώ και πολλούς αιώνες είναι ενσωματωμένοι στο χώρο, αποτελούν τον κοινωνικό, οικονομικό και περιβαλλοντικό ιστό μιας περιοχής. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν ασχολείται με το θέμα της βιομηχανικής υδατοκαλλιέργειας στην Πράσινη Βίβλο της. Το οικονομικό κομμάτι φαίνεται ότι φυλάσσεται μόνο για τη βιομηχανική αλιεία και όχι για την αλιεία μικρής κλίμακας, με την οποία μόνο ο κοινωνικός παράγοντας συνδέεται. Πρέπει να απαγκιστρωθούμε από την έννοια της « οξείας παραγωγικότητας » έτσι ώστε να διαχειριστούμε την αλιεία στη Μεσόγειο. Ο κύριος Gil de Bernabé (Ισπανία) αντιτίθεται στις ατομικές μεταβιβάσιμες ποσοτώσεις για τη Μεσόγειο, συμφωνεί με όλα όσα ελέχθησαν από τους προλαλήσαντες σχετικά με τα προβλήματα που προκύπτουν από τις εισαγωγές, και επιβεβαιώνει ότι η παράκτια αλιεία είναι η μεγάλη ξεχασμένη της τελευταίας μεταρρύθμισης. Εφόσον η διαβούλευση για την Πράσινη Βίβλο είναι ανοιχτή σε όλους ο κύριος, Gil de Bernabé ελπίζει ότι η γνώμη των ΠΓΣ θα έχει μεγαλύτερη βαρύτητα από εκείνη των πολιτών. . Υπενθυμίζει ότι πρέπει να εμπλακεί η Medisamak στη διαχείριση της αλιείας στη Μεσόγειο, καθώς και το CGPM. Η Medisamak πρέπει να έχει υποστήριξη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή προκειμένου να διοργανώνει προπαρασκευαστικές συνεδριάσεις όπως και οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές οργανώσεις (Euroêche, Cogeca, AEOP), και διεθνείς (ITF, AIPCEE) και τα ΠΓΣ. Ο κύριος Gilberto Ferrari (Ιταλία) αρνείται τις θέσεις που τείνουν να μειώνουν τη στρατηγική σημασία της διαδικασίας συναπόφασης και αισθάνεται να κινδυνεύει από τις μανούβρες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προκειμένου να αποφύγει αυτήν την αρχή στη διαχείριση της κοινοτικής αλιείας. Μέχρι σήμερα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο άκουγε αλλά σπανίως πρόσεχε. Το πρόβλημα με το Συμβούλιο Υπουργών είναι ότι μόνο μια θέση πρέπει να γίνει αποδεκτή. Η ισπανική προσέγγιση στο θέμα της διαχείρισης είναι λοιπόν πιο ενδιαφέρουσα, αλλά πριν κατεβάσουμε το κεφάλι σε αυτή την αποκεντρωμένη διαδικασία, πρέπει να διευκρινίσουμε ποιος θα αναλάβει την εξουσία των αποφάσεων. Ποιοι θεσμοί; Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα συγκεντρώσει τις εξουσίες απόφασης στα χέρια των ανθρώπων που δεν δέχονται την πίεση του κλάδου; Ο κύριος Oriol Ribalta αποδοκιμάζει το γεγονός ότι η ερασιτεχνική αλιεία δεν έχει βρει τη θέση της στην Πράσινη Βίβλο; Η ερασιτεχνική αλιεία αντιμετωπίζει προβλήματα συγκατοίκησης στη Μεσόγειο με την παράκτια αλιεία και ζητά ποσοτώσεις. Ο εκπρόσωπος της περιοχής της Σικελίας, ο κύριος Targia, υπογραμμίζει ότι η έμφαση δίνεται πάντα στην παραγωγή και σπάνια στην εμπορευματοποίηση. Όμως οι εισαγωγείς παρουσιάζουν προϊόντα που είναι κατά 30 ως 50% φθηνότερα από τα ευρωπαϊκά (κοινωνικό,

CCR MED

οικονομικό και περιβαλλοντικό dumping). Πρέπει να προστατευθούν τα ευρωπαϊκά προϊόντα χρησιμοποιώντας ένα σύστημα πιστοποίησης, ετικέτας. Η κυρία Βέζαρ από την CEPESCA, εξηγεί ότι έχει ήδη στείλει τη συνεισφορά της οργάνωσής της στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιμένοντας στο εξωτερικό κομμάτι της ΚΑΛΠ, κεφάλαιο για τους επιχειρηματίες που εκπροσωπεί. Πρέπει η μελλοντική ΚΑΛΠ να δώσει μια θέση στις διμερείς σχέσεις εταιρικής στη Μεσόγειο αφού μια περιφερειακή συμφωνία θα ήταν σχεδόν αδύνατο να αποτελέσει αντικείμενο διαπραγμάτευσης. Για τον Μαλτέζο εκπρόσωπο, τα κράτη μέλη στέλνουν λανθασμένα μηνύματα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Πρέπει τα κράτη μέλη να υποχρεωθούν να δημιουργήσουν « Fisheries board » (Επιτροπές « αλιεία ») στις οποίες θα συζητείται η αλιεία από τα ενδιαφερόμενα μέρη και τους επιστήμονες. Χρειάζεται ένας τριμερής διάλογος.

Εν κατακλείδι, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι ικανοποιημένη από αυτές τις πρώτες παρατηρήσεις που σίγουρα θα εμπλουτιστούν σε μεταγενέστερες συζητήσεις στους κόλπους του RAC και αναγνωρίζει ότι μεγάλο μέρος της Πράσινης Βίβλου δεν ασχολείται ιδιαίτερα με τη Μεσόγειο. Όσον αφορά το στόλο στις τρίτες χώρες, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατάφερε μέσω του CGPM να προχωρήσει στην υιοθέτηση του φακέλου του στόλου για να αξιολογήσει τη δυνατότητα και να αρχίσει να τον περιορίζει. Το RAC καλείται να υποβάλει προτάσεις ως προς τους τρόπους που θεωρεί πιο κατάλληλους για το σύστημα της αποκέντρωσης της λήψης αποφάσεων.

3. Ο Πρόεδρος Mourad Kahoul θίγει στη συνέχεια το σημείο σχετικά με τα σχέδια διαχείρισης που προκύπτουν από τον κανονισμό για τα τεχνικά μέτρα και δίνει το λόγο στον εκπρόσωπο της γαλλικής αντιπροσωπείας τον κύριο Baron, για μια παρουσίαση της κατάστασης στη Γαλλία. Ο κύριος Baron εξηγεί ότι η διοίκηση δημιούργησε ένα χρονοδιάγραμμα με τους Γάλλους επαγγελματίες για να διατυπώσουν προτάσεις σχεδίων διαχείρισης από τώρα ως την 1^η Ιουλίου. Ο κανονισμός των τεχνικών μέτρων δεν είναι συμβατός κατά την άποψή του με την πολυχρηστικότητα κάποιων τμημάτων του στόλου, κι επιπλέον υπάρχει ένα PPS για κάθε σχέδιο διαχείρισης και η ικανότητα έχει πλαφόν. Η Μεσόγειος κληρονόμησε πολλούς κανόνες και θα πρέπει να ληφθούν υπόψη στα σχέδια διαχείρισης. Η διοίκηση επικοινωνεί με το IFREMER και το CSTEP για τις διαθέσιμες επιστημονικές απόψεις. Ελπίζει ότι η συζήτηση θα έχει ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος Ιουλίου έτσι ώστε να σταλεί κάτι συγκεκριμένο στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Το σχέδιο προβλέπει ότι οι ιχθυότοποι θα πλαισιωθούν σύμφωνα με τον κανονισμό που αφορά τα τεχνικά μέτρα για την τράτα, το γριγκρί, την τράτα με ζευγαρωτά σκάφη, κλπ. Το σχέδιο θα δώσει έμφαση στην περιβαλλοντική πλευρά και η διοίκηση συνεργάζεται με το Ifremer επ' αυτού. Το σχέδιο αποκαλύπτει ότι η ναυσιπλοΐα αναψυχής αποτελεί επίσης έναν σημαντικό παράγοντα υποβάθμισης του θαλάσσιου χώρου, αφού τα πλοία ρίχνουν μελάνι κοντά στις ποσειδωνίες, πρέπει να ληφθεί υπόψη και ο παράγοντας μόλυνση. Υπάρχει ήδη πολύ υψηλός αριθμός προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών

CCR MED

στη Γαλλία. Η Natura 2000 θα δημιουργήσει κι άλλες. Για την τράτα, υπάρχει μια συμφωνία συνεννόησης με την Ισπανία στα διεθνή ύδατα.

Συνέχει αυτής της παρουσίασης, ο κύριος Buonfiglio επαναλαμβάνει ότι δεν καταλαβαίνει γιατί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κρίνει σημαντικό να επεξεργαστεί αυτό το σημείο στους κόλπους του du ΠΓΣ Μεσόγειου, το συγκεκριμένο σημείο δεν χρειάζεται τη γνωμοδότηση του ΠΓΣ, είναι εκτός συστήματος διαβούλευσης. Ο κύριος Lamplmair από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξηγεί ότι η ανταλλαγή απόψεων πάνω στα σχέδια διαχείρισης και πάνω στα τεχνικά μέτρα είναι από μόνο του εμπλουτιστικό για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Επιτρέπει να γίνονται γνωστές πρωτοβουλίες που μπορεί να αποβούν ενδιαφέρουσες για άλλες περιοχές σε θέματα διαχείρισης, ακόμα και για την Νότια πλευρά της Μεσόγειου. Η ανταλλαγή απόψεων επιτρέπει ακόμα να ξεπεραστούν κάποιες δυσκολίες που συναντώνται συγκεκριμένα στη Μεσόγειο. Ο Πρόεδρος του CRPMEM Languedoc Roussillon ζητά ένα σχέδιο διαχείρισης για το χέλι. Ο κύριος Baron το σημειώνει.

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος δίνει το λόγο στην εκπρόσωπο του ισπανικού υπουργείου, κυρία Encarnación Benito, η οποία παρουσιάζει μια σαφή και συγκεκριμένη έκθεση πάνω στα λεπτομερή και καλοσχεδιασμένα σχέδια διαχείρισης που έχουν εκπονηθεί από τις ισπανικές αρχές. Με αυτόν τον τρόπο το υπουργείο χρησιμοποίησε μέτρα ευαισθητοποίησης για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, ανέπτυξε θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές, περιοχές αλιείας, κλπ. Η διαχείριση βασίζεται επίσης στον κοινοτικό κανονισμό των τεχνικών μέτρων. . Ο σχετικός στόλος έχει καταχωρηθεί σε ένα αρχείο. Οι πιο δραστικές προσπάθειες αφορούν την τράτα και το γριγρί. Τα σχέδια διαχείρισης που υιοθετήθηκαν το 2006 επαναλήφθηκαν κάθε δύο χρόνια. Η προσπάθεια αλιείας μειώθηκε κατά 10%. Το επόμενο σχέδιο θα έχει μια μεγάλη διαπραγμάτευση προκειμένου να μειωθεί η προσπάθεια αλιείας. Η Ισπανία προετοίμασε συγκεκριμένα σχέδια για κάθε περιοχή και κάθε τμήμα του στόλου, εκ των οποίων ένα συγκεκριμένο σχέδιο για τα τοννοειδή. Η περιβαλλοντική πτυχή είναι επίσης αντικείμενο μελέτης: δημιουργήθηκαν επτά θαλάσσιοι τόποι, η Natura 2000 θα δημιουργήσει νέα θαλάσσια πάρκα και το υπουργείο προβλέπει βραχυπρόθεσμα τη δημιουργία προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών. Το υπουργείο προβαίνει στην απογραφή των ποσοτώσεων των επιτρεπόμενων παραδοσιακών ιχθυότοπων, εγκαθιστά τεχνητούς υφάλους. Ο κύριος Buonfiglio αποκαλύπτει ότι τα σχέδια διαχείρισης έτσι όπως προκύπτουν από τον κανονισμό τεχνητών μέτρων αφορούν μόνο τα συστήματα αλιείας, ρωτά αν οι πρωτοβουλίες του ισπανικού υπουργείου για την εγκατάσταση υφάλων και λοιπά, είναι μια επιλογή αποτέλεσμα διαπραγμάτευσης μεταξύ του υπουργείου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, και αν διαβουλευσεις με τους αλιείς έλαβαν χώρα. Η κυρία Encarnación Benito απαντά ότι το ινστιτούτο συνεργάζεται με το ΙΕΟ (Ισπανικό Οκεανογραφικό Ινστιτούτο). Τα σχέδια πηγαίνουν ακόμα πιο πέρα, προβλέπουν το μαρκάρισμα των τόνων για τους ερασιτέχνες, σχέδια

CCR MED

ανίχνευσης μεδουσών, κλπ. Αυτές οι πρωτοβουλίες προκύπτουν από ισπανικούς νόμους του 2001. Το υπουργείο αποφάσισε να τα ενσωματώσει όλα στα σχέδια διαχείρισης. Ο κύριος Gil de Bernabé υποστηρίζει τις πρωτοβουλίες που έχουν ως στόχο την εγκατάσταση τεχνητών υφάλων, εφόσον μάλιστα οι cofradías ήταν πρωτοπόροι στον τομέα αυτό. Ωστόσο, όσον αφορά τις ποσότητες των προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών, ελπίζει ότι η διοίκηση θα ακούσει τις συστάσεις και τα αιτήματα του κλάδου. Ο κύριος Farrugia, εκπρόσωπος από τη Μάλτα, εκφράζει την ικανοποίησή του για το διάλογο μεταξύ των διοικήσεων και του κλάδου στις υπόλοιπες χώρες και καταγγέλλει το γεγονός ότι οι μαλτέζικες αρχές ποτέ δεν ήρθαν σε επαφή με τους επαγγελματίες για μια ανταλλαγή απόψεων πάνω στα σχέδια διαχείρισης. Επίσης, δεν γνωρίζουν τίποτα και ζητούν από την να επιμείνει ώστε τα κράτη μέλη να συμβουλευονται τον κλάδο. Στην Ιταλία, το υπουργείο αποφασίζει για τις προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές χωρίς κι αυτό να συμβουλευεται τους επαγγελματίες. Για να γίνει μια σύνθεση και να ολοκληρωθεί η συζήτηση όσον αφορά τα σχέδια διαχείρισης και να τεχνικά μέτρα, ο Πρόεδρος του ΠΓΣ υπενθυμίζει ότι το μήκος του σκάφους είναι θέμα ασφάλειας, αντίθετα με αυτό που πιστεύει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, υπενθυμίζει ότι να καταπολεμηθεί λαθροθηρία και να ελέγχει η ψυχαγωγική αλιεία. Οι αλιείς επιθυμούν να υπάρχουν προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές, η ισχύς των σκαφών δεν έχει καμιά επίπτωση στα σταθερά αλιευτικά εργαλεία, αλλά μόνο στα μη γνωστά εργαλεία. Οι επαγγελματίες διαχειρίζονται την περιοχή τους, ασκούν έναν κοινωνικό έλεγχο, αναλαμβάνουν το ρόλο ορκισμένων προστατών. Δηλώνει τέλος ότι θα είχε ενδιαφέρον να γίνει μια πιο σε βάθος συζήτηση πάνω στα σχέδια διαχείρισης και να διαπιστωθεί πώς το ΠΓΣ μπορεί να βοηθήσει να λυθεί το πρόβλημα της έλλειψης διαλόγου μεταξύ των εθνικών διοικήσεων και των ενδιαφερομένων μερών.

3. Ο κύριος Arnaud Breuil, Διεθυντής του ICOSI (Ινστιτούτο Διεθνούς Κοινωνικής Συνεργασίας, www.icosi.org) παρακαλεί τους συμμετέχοντες να συγχωρήσουν την καθυστερημένη άφιξή του στις εργασίες του ΠΓΣ και παρουσιάζει εν συντομία τη συνεργασία του οργανισμού του με τις μαροκινές αρχές για τη διοργάνωση της πρώτης Ευρω-Μεσογειακής συνάντησης των συνεταιρισμών αλιείας στην Ταγγέρη. Το ICOSI δεν ειδικεύεται στην αλιεία, και συνεπώς εκτιμά ιδιαίτερα τη συνεργασία που προσφέρεται από τις επαγγελματικές οργανώσεις (κυρίως τη Medisamak για τη διάχυση και την επαφή με τους επιχειρηματίες της Βόρειας πλευράς με τη Νότια) και σήμερα από το ΠΓΣ, προκειμένου να προωθηθεί αυτή η πρωτοβουλία. Το ICOSI αναζητά παραδείγματα καλών πρακτικών στη Μεσόγειο.
4. Δεδομένου του προχωρημένου της ώρας, ο Πρόεδρος κλείνει τον κύκλο των συζητήσεων, προτείνοντας στον κύριο Ταουλτζή να παρουσιάσει το βίντεο του κατά την επόμενη συνεδρίαση εργασίας του ΠΓΣ Μεσόγειου. Ευχαριστεί τους συμμετέχοντες, τις εθνικές

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΓΝΩΜΟΔΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

—

CCR MED

διοικήσεις για τις εποικοδομητικές τους παρεμβάσεις, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή που είναι πάντα διαθέσιμη, και τους διερμηνείς για την ποιοτική τους εργασία.